

— Μὰ ἐγὼ μουσικὸς εἶμαι, πιάνο μπορῶ νὰ σὰς παίξω, τρουμπέτα νὰ βαρέσω, νὰ τρομπονίσω, νὰ μασσαξιολίσω, νὰ ταμπουρλίσω, μὰ τί διάολο διάλεξη θέλετε νὰ σὰς κάνω :

— Σώπα, μαέστρο, καί γιὰ ἔλα εἶσαι κατάλληλος... ἐλόγου σου !...

Κι ἀληθινὰ γιὰ ἔλα εἶσαι κατάλληλος ἐλόγου του, ἀφοῦ εἶναι φίλος τοῦ Βασιλεῖα κι ἀφοῦ εἶταν ὁ καταλληλότερος νὰν τοὺς φέροι τὸ Διάδοχο στὸ λημέρι τοὺς.

Καί τοὺς τὸν ἔφερε. Κ' ἔτσι «συντελεσθή» τὸ ἀνοσιούργημα, νὰ ξεγελαστεῖ ὁ Διάδοχος, καὶ θαρρώντας πὼς μὲ τὴν ὑψηλὴ συμμετοχὴ του προστατεύει τὰ γράμματα, νὰ προστατέψῃ τὴν πικρὰ χυδαία ἐκμετάλλευσή του.

Ὁ κ. Σαμάρας δὲ φταίει. Θῆμα τῆς μπακαλοσύνης κι αὐτός. Μὰ ἔχει χρέος νὰ διορθώσει τὸ λάθος του, ἀν ἀληθινὰ σέβεται τὴ Βασιλεία. Διαλέξεις ποὺ θὰ γίνονται μόνο μὲ σκοπὸ χρηματολογικὸ, ποὺ θὰ μοιράζονται οἱ συμμοριτεῖς τὰ ποσοστά, ἀλλὰ Παναθήναια, δὲν μποροῦν καὶ δὲν πρέπει νὰ μπουῦνε κάτω ἀπὸ μιὰ τέτοια ὑψηλὴ προστασία.

Ἄν ἀληθινὰ μᾶς ἀξίζει νὰ κατέχουμε μιὰ Νέα καὶ Μεγάλῃ Ἑλλάδα, πρῶτο πρῶτο χρέος ἔχουμε νὰ σεβόμαστε Κεῖνους ποὺ τὴ δημιουργήσανε. Κι ὁ σεβασμός μας δὲ δείχνεται μὲ τὸ νὰν τοὺς ξεγελάμε καὶ νὰν τοὺς μπερδεύουμε στὰ πενταρολογικὰ μας τὰ νταραβέρια. Ὁ κ. Σαμάρας, ἢ ὅποιος ἄλλος ἔχει τὴ μεγάλη τιμὴ νὰ βρίσκεται κοντὰ στὰ Ἵψηλὰ Πρόσωπα, ἔχει καὶ τὸ χρέος νὰ σταματήσει, μὲ κάθε τρόπο καὶ μὲ κάθε θυσία, τὴ χυδαία αὐτὴ ἐκμετάλλευσή τῆς Βασιλικῆς προστασίας.

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΩΤΑΤΟΣ

ΣΗΜ. ΤΟΥ «ΝΟΥΜΑΣ». Τάναγνωρίζουμε πὼς τὸ ἄρθρο τοῦ συνεργάτη μας εἶναι κάπως βαρὺ, μὰ ἔχοντας τὴν ἀρχὴ νὰ φῖνουμε τον καθέναν νὰ λείπει λεύτερα τὴ γνώμη του, τὸ δημοσιεύουμε μὲ τὴν ἐπιφύλαξη νὰπαντήσουμε κατόπιν καὶ νὰ δείξουμε ποιὰ, κατὰ τὴ γνώμη μας, μᾶς φαίνονται ἄδικα καὶ βαριά.

ΤΟΥ ΨΥΧΑΡΗ

“ Η ΑΓΝΗ ,

τὸ κοινὸν μυστικὸν ἄρθρον, τυπικῶς ἀπὸ γραφεῖα μας καὶ στὸ βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου καὶ Κουζιλάρα (ὁδὸς Σταδίου 42). Δρ. 1.50.

«ΚΡΟΝΙΟΝ» ΚΟΥΡΕΙΟ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟ

(Ὁδὸς Σταδίου, κάτω ἀπὸ τὸ Ἀρσάκειο)

Τὰ φτηνότερα καὶ διαλεκτότερα ἀρώματα. Κολώνια λουίζας καὶ λεμονισῆ, εἰδικὴ γιὰ ἐντριβές καὶ λουτρά. Ἰδιαίτερο τμήμα γιὰ τίς κυρίες. Ἐύρισμα καθημερινὸ 5 δρ. τὸ μῆνα

ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

Γιὰ τὸ θέμα τοῦτο οἱ Ἑλληνικὲς ἐφημερίδες ἔγραψαν ὡς τώρα τόσο, ὥστε λίγα μοῦ μένει νὰ πῶ. Θέλω νὰ τονίσω πρῶτάντω τὴν ὑποκρισία τῆς φίλης καὶ ἀδερφῆς μας Ἰταλίας. Ἡ τέτοια ὑποκρισία λυπεῖ πολὺ, περισσότερο ἀπ' τὰλλα κακὰ τῆς, ἐκείνους τοὺς Ρωμοὺς ποὺ ἀπὸ μικροὶ εἶχαν τὰ ἰδανικά καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰταλίας παράδειγμα, καὶ τέτοιοι εἶναι πολλοί, ἀκόμα καὶ σήμερα.

Πόσοι Ἑλληνες πατέρες μὴν ἔχοντας περιγραφεῖς καὶ ἱστορίες τοῦ 21 γραμμένες σὲ γλώσσα ποὺ ναιὼθον τὰ παιδιὰ, τοὺς δηγοῦνται ἀπὸ μετάφραση τὴν «Καρδιά» τοῦ Δὲ Ἀμίτσι, καὶ τώρα ἀκόμα ὕστερα ἀπὸ τίς μασκαροδουλεῖς τῆς Ρόδου καὶ τῆς Πάτμου, τῆς Χιμάρας καὶ τῆς Κορυτσᾶς, δὲν μπορῶ νὰ πιστέψω πὼς ἡ μεγαλομανία μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ τόσο τὴν ψυχὴ ἐνὸς λαοῦ κ' ἐλπίζω, πὼς αὐτὰ τὰ συμπτώματα εἶναι μόνο περαστικοὶ ἐκτροχιασμοὶ λίγων ἀνθρώπων.

Μιλῶ γιὰ ὑποκρισία γιὰτὶ θέλω νὰ θυμίσω στοὺς Ρωμοὺς Α') Τὸ φέροισμο τῆς Ἰταλίας στὸ Κρητικὸ ζήτημα, ποὺ προσπαθοῦσε νὰ κάμῃ προπαγάντα, ἀναθυμίζοντας στοὺς Ἰταλοὺς τὴν ἔκταση τῆς Βενετικῆς Δημοκρατίας, καὶ σκεπάζοντας τὸ παιχνίδι τῆς μὲ τὸ πρόσχημα, πὼς ἡ Ἰταλία εὐνοεῖ τὸ Ἐνωτικὸ κίνημα τῆς Μεγαλόνησος, καὶ πὼς ἀν ἐξαρτιότανε μονάχα ἀπὸ τὴν Ἰταλία ἢ Ἐνωση θὰ γινότανε ἀπὸ καιρὸ. Ὅμως, γιὰ δυστυχία, πὼς ἡ Ἰταλία εἶναι μονάχα μιὰ ἀπὸ τίς Προστάτες (:): Ἀυνάμες τῆς Κρήτης καὶ δὲν μπορεῖ μόνη τῆς νὰ δράσῃ. Κι ἅμα ἄρχισε ὁ Λιβυκὸς πόλεμος, κοινολοίησε τὴν περισσότερο κωμικὴ παρὰ σοβαρὴ Νότα στὴν Ἀθήνα, πὼς ὁ πόλεμος μὲ τὴν Τουρκία, δὲν πρέπει νὰ γίνῃ πρόφασις γιὰ τὴν Ἑλλάδα νὰ προσαρτήσῃ τὴν Κρήτη καὶ τὴ Μακεδονία, γιὰτὶ ἡ Ἰταλία προστατεύει τὴν ἀκεραιότητα τῆς Τουρκίας, ἔστωντας καὶ βοισκούμενη σὲ πόλεμο μαζί τῆς. Ἡ μ' ἄλλα λόγια, πὼς ἀπαγορεύεται στὴν Ἑλλάδα νὰ λευτερώσῃ τὰ δέφτρα τῆς στὴ σκλαριά, δίχως νὰ ζητήσῃ τὴν ἄδεια τῆς Ἰταλίας. Καὶ τοῦτο σ' ἐποχὴ ποὺ πῆγαινε ἡ Ἰταλία αὐτὴ νὰ καταχτήσῃ μέρη ποὺ δὲν τῆς ἀνήκανε καὶ δὲν τὴ θέλανε.

Β') Ὅταν ὁ Ἰταλικὸς στόλος μπομπάρδισε πρὶν περᾶσι ἢ διορία τῶν 24 ὡρῶν τῆς κήρυξης τοῦ πολέμου, τὰ Τουρκικὰ ἀντιτορπιλικὰ στὴν Πρέβεζα καὶ ἐτοίμαζε ἀπόβασον στὴ Νότια Ἀλβανία, μᾶς εἶπαν οἱ Ἰταλικὲς ἐφημερίδες πὼς μ' εὐχαρίστησεν ἡ Ἰταλία θὰ λευτέρωνε αὐτὰ τὰ μέρη, μὰ δὲν τὴν ἀφίνει ἢ Ἀυστρία. Καὶ τώρα ποὺ τὰ ἴδια μέρη θέλουνε νὰ μείνουνε λεύτερα, σέρνει τὴν Ἀυστρία πίσω